

“ GEEF ONS HET
VERTROUWEN DAT WIJ EEN
GOED RESULTAAT LEVEREN

WERKCONFERENTIE
SOCIAAL DOMEIN,
22 MEI 2017

COLOFON

Dit magazine wordt u aangeboden door de gemeenteraad van Dalfsen.

Redactie

Christiaan Hovestad

Willeke Jonker

Joost Leegwater

Mirjam Meijer - Uitenbroek

Vormgeving/drukwerk

Alvasi Reclame

Fotografie en film

Johan Bokma

Marcel van Saltbommel

Xapp

INLEIDING

4

WACHTEN IS
WACHTEN EN ER
IS DAN GEEN
HULPVERLENING

8

SLUIT AAN BIJ DE
BELEVINGSWERELD
VAN JONGEREN

12

5

GASTHEER EN
VOORZITTERS
WORKSHOPS

9

ELKAAR KENNEN
IS DE BASIS VOOR
SAMENWERKING

13

HEB
OOG VOOR DE
MANTELZORGER

ZELFREDZAAMHEID:
EEN LONKEND
PERSPECTIEF OF
ARMOEDIG IDEEAAL?

6

IMPRESSIE

10

LUISTEREN
NAAR DE
PROFESSIONALS

14

7

NU ZIJN WE
TEVEEL TIJD EN
ENERGIE KWIJT
AAN RANDZAKEN

11

LAAT JONGEREN
NIET LOS TOT
ALLES OPGELOST IS

15

BEKIJK DIGITALE
EXTRA'S IN DIT
MAGAZINE MET
LAYAR

HET IS ONTZETTEND BELANGRIJK DAT WE ALS GEMEENTERAAD RECHTSTREEKS VAN DE PROFESSIONALS HOREN WAT GOED GAAT EN WAT BETER MOET

Johan Wiltvank was namens de gemeenteraad gastheer tijdens de avond. De workshops werden verzorgd door drie leden van de gemeenteraad. Alle drie voeren zij namens hun fracties regelmatig het woord over onderwerpen binnen het sociaal domein.

INLEIDING

Voor u ligt het magazine over de werkconferentie van de gemeenteraad over de transformatie in het sociaal domein. De term transformatie klinkt als vaktaal van beleidsmakers en niet als iets dat onze inwoners bezig houdt. Niets is minder waar!

Als gemeente krijgen we er steeds meer verantwoordelijkheden bij. Sinds 1 januari 2015 voeren we extra taken uit in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), de jeugdzorg en de participatiewet. Het gaat daarbij om mensen die in meer of mindere mate zorg nodig hebben of een extra steuntje in de rug nodig hebben als het gaat om de begeleiding naar werk. De plannen die wij in de gemeenteraad bespreken, hebben effect op het leven van alledag van onze inwoners.

Maar bij dit soort plannen gaat niet alleen om de vraag van mensen, het gaat ook om het aanbod van de professionals. De mensen in het veld zien nog meer dan wij hoe het leven van inwoners van Dalftsen er uit ziet: huisartsen, psychotherapeuten, wijkverpleegkundigen, trajectbegeleiders, opbouwwerkers, medewerkers in de thuiszorg, leerkrachten en ga zo maar door.

Onze werkconferentie draaide om hen: welke ervaringen hebben zij in de afgelopen jaren opgedaan? Wat gaat goed, wat kan beter? En wat willen ze de gemeenteraad meegeven? Hoe kunnen we elkaar versterken? De input van deze werkconferentie komt terug in het transformatieplan dat door de raad wordt behandeld. De voorbereidingen hiervoor zijn al in volle gang. Wij kijken met een goed gevoel op de avond terug en bieden u met plezier dit magazine aan. Het bevat niet alleen de weerslag van de avond in de vorm van tekst, maar is ook voorzien van digitale extra's door middel van Layar.

Namens de gemeenteraad willen wij de professionals danken voor hun aanwezigheid en input, maar nog meer voor het werk en de zorg die zij verzetten. Iedere dag opnieuw!

Met vriendelijke groet,

De redactie

Johan Wiltvank, raadslid en fractievoorzitter sinds 2006 voor de PvdA, was namens de gemeenteraad gastheer op de avond.

Ingrid Kappert
(Gemeentebelangen)
is raadslid sinds 2015.
Zij werkt bij Koninklijke
Kentalis als
gezinsbegeleider.

Rietje Lassche (ChristenUnie)
is raadslid sinds 2010.
Zij werkt bij Eleos als
groepsbegeleider.

Janine Schiphorst (CDA)
is raadslid sinds 2006
en voorzitter van de
raadscommissie sinds
2014. Zij werkt bij de
Zonnehuisgroep IJssel-Vecht.

FEMMIANNE BREDEWOLD

Assistant-professor bij de Universiteit voor Humanistiek

De inleiding op deze avond werd verzorgd door dr. Femmianne Bredewold. Zij studeerde social work en ontwikkelingsstudies en heeft verschillende jaren gewerkt in de geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Tussen 2006 en 2015 was zij onderzoeker bij het Centrum voor Samenlevingsvraagstukken in Zwolle, waar zij diverse onderzoeken heeft uitgevoerd naar informele hulp en zorg in stad, wijk en buurt. Tegenwoordig werkt zij als assistant-professor bij de Universiteit voor Humanistiek. In die hoedanigheid is zij betrokken bij een onderzoek in Dalfsen naar hoe ontmoetingsplaats het Noaberhuus bijdraagt aan de sociale inclusie van mensen met een beperking.

ZELFREDZAAMHEID: EEN LONKEND PERSPECTIEF OF ARMOEDIG IDEEAAL?

Het beleid van de overheid – ook dat van de gemeente Dalfsen – is steeds meer gericht op zelfredzaamheid. Minder de professionele zorg die betaald werd door de overheid, meer de inzet op eigen kracht en inzet van het sociale netwerk. Inwoners zijn zelf verantwoordelijk om voorzieningen te treffen die deelname aan het maatschappelijk verkeer mogelijk maken. Beleidsmakers en professionals zijn hier over het algemeen enthousiast over, maar is het idee van zelfredzaamheid eigenlijk wel realistisch?

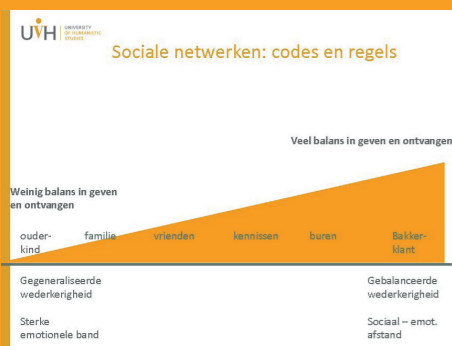
In de praktijk ziet Femmianne Bredewold dat er wel pogingen gedaan worden om het sociale netwerk in te schakelen, maar dat

dit netwerk vaak al (over)belast is, niet beschikbaar is of zelf problemen heeft. De capaciteit van het netwerk is niet toereikend om de vraag op te vangen. Daarnaast

is ook de aard van de relatie van belang. Een belangrijke factor voor het tot stand komen van zorg of hulp uit het netwerk is de aard van de relatie. Het bestaan van een emotionele band en de wederkerigheid van een relatie zijn van invloed op de verhouding tussen geven en ontvangen. Relaties met burens en vrienden kunnen door een zorgvraag onder druk komen te staan. Dat weerhoudt professionals er ook van een (extra) beroep op hen te doen. Er is dan eerder sprake van zorgzaamheid dan van zelfredzaamheid. De vraag aan de politiek is dan ook: Volstaat het ideaal van zelfredzaamheid? Komt er een herziening van het ideaal van zelfredzaamheid? Is er een ander verhaal te ontwikkelen?

Het advies van Femmianne Bredewold aan beleidsmakers: kijk meer naar het collectief en arrangeer solidariteit. Geef aandacht aan afhankelijkheid en kwetsbaarheid, luister naar burgers met weinig stem en luister naar de sociale professionals.

Meer informatie: www.femmiannebredewold.nl

MADELIJN STAAL

Kwaliteitscoördinator bij Aubisque

Aubisque is een organisatie gespecialiseerd in de sociale ondersteuning en integrale aanpak van langdurige zorgafhankelijke cliënten met een forensisch kader. Het gaat niet alleen om cliënten die sociale overlast veroorzaken, maar ook cliënten die achter de voordeur in een sociaal isolement zijn geraakt met vaak grote psychische problemen. Aubisque heeft als doel om cliënten duurzaam beter te laten functioneren in werk, participatie, samenleving en zelfredzaamheid. Er wordt gestreefd naar de juiste begeleiding en zorg voor de cliënt. Aandacht voor de individuele situatie en een respectvolle behandeling en benadering vormen hierbij de basis.

NU ZIJN WE TEVEEL TIJD EN ENERGIE KWIJT AAN RANDZAKEN

Madelijjn is behoorlijk tevreden over hoe het momenteel gaat: “Het gaat de goede kant op, maar we zijn nog groeiende” Er is een slag geslagen in de veranderende wet- en regelgeving door de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo). De verantwoording voor organisaties is toegenomen, evenals de verplichtingen. Denk hierbij aan ‘de papieren’ die medewerkers moeten hebben. De oude garde heeft wel de ervaring maar mist soms de juiste papieren. Daar is inmiddels voor gezorgd.

Helaas merkt Madelijjn dat de overheid soms onrealistische verwachtingen heeft. “Zoals Femmianne tijdens de introductiezing schetste over zelfredzaamheid. Mensen zijn echt minder zelfredzaam dan de overheid verwacht.” Voor de doelgroep van Aubisque zijn hele kleine stapjes al grote successen. Cliënten hebben langdurig ondersteuning nodig en het gaat langzaam een klein beetje beter met ze. Soms zijn medewerkers bang dat het té langzaam gaat. De Wmo is bedacht om mensen zelfstandig te laten leven. Madelijjn is ook van mening dat de administratieve druk enorm is toegenomen: “Hier zijn we nu veel meer tijd en geld aan kwijt. Dit is tijd en geld wat niet naar de zorg gaat. Maak als gemeenten afspraken over eenduidige verantwoording, dat bespaart veel!”

Madelijjn sluit af met een oproep aan de gemeente: “Geef ons het vertrouwen dat ons in staat stelt om een goed resultaat op te leveren. Nu zijn we teveel tijd en energie kwijt aan randzaken.”

WACHTEN IS WACHTEN EN ER IS DAN GEEN HULPVERLENING

Ingeborg geeft aan dat er al heel erg veel goed gaat. Zo zijn er korte lijnen, is de gemeente Dalfsen benaderbaar en wil de gemeente graag meedenken. Ingeborg geeft hier een mooi voorbeeld van: ambulante zorg thuis is jeugdzorg. De gemeente heeft geld vrijgemaakt voor een pilot GGZ met behandeling thuis.

Dat het niet allemaal rozengeur en maneschijn is blijkt wel uit de boodschap op haar antwoordapparaat; er is momenteel een opnamestop. Ingeborg licht dit toe: “Er is veel vraag naar jeugd GGZ. Specialistische GGZ en dan in een vrijgevestigde praktijk is schaars. Met de doorvoering van de transitie is er een budgetplafond ingesteld.” Dit betekende dat vorig jaar september haar budget al op was. De Bedrijfsvoeringorganisatie Jeugd Overijssel (BVO) zorgt voor de verdeling van het geld. En hier wordt elk jaar op gekort.

Dit is zonde, want er is geen alternatief. “Wachten of therapeuten in Zwolle proberen vinden kan, maar ook daar zijn wachtlijsten. Wachten is wachten en er is dan geen hulpverlening.” Soms zorgt de praktijkondersteuner van de huisarts voor overbruggingszorg. Maar het is zoeken naar alternatieven. Sta je op de wachtlijst van Ingeborg, dan krijg je hulp. Kan ze het zelf niet bieden, dan verwijst ze terug naar het Sociaal Kern Team (SKT) of de huisarts.

Ingeborg heeft ten tijde van de invoering van de transitie ingesproken tijdens een raadsvergadering, waar zij pleitte om deskundigheid aan de voordeur in te zetten. Mensen met specialistische GGZ kennis in de indicatieteams SKT zetten. In de praktijk is dit niet van de grond gekomen. Er zijn korte lijnen met de gemeente Dalfsen en het belang wordt wel gezien, maar de uitvoering vervliegt. Er zijn wel genoeg mensen met kennis in de specialistische GGZ om dit mogelijk te maken.

INGEBORG ZWEERS

*Kinder- en jeugdpsychotherapeute bij
Ingeborg Zweers*

De jeugd GGZ is niet zonder slag of stoot overgegaan naar de gemeenten. Ondanks strubbelingen ziet ze wel het idee achter de overgang. Ingeborg heeft een vrijgevestigde praktijk wat betekent dat ze regiobreed werkt. Dit maakt het gelijk ook lastig; haar praktijk is gevestigd in Dalfsen, schakelen met de gemeente Dalfsen is daardoor makkelijk. Voor cliënten uit andere gemeenten, gaat dat toch anders. Ze wil graag voor elk kind de beste zorg. Verwijzingen naar haar praktijk gaan via de huisarts of via het Sociale Kern Team (SKT). Er is veel vraag, maar minder geld beschikbaar, dit zorgt helaas voor lange wachtlijsten.

ELKAAR KENNEN IS DE BASIS VOOR SAMENWERKING

Het grote voordeel van Lemelerveld is dat het een klein dorp is en daarmee eigenlijk één groot netwerk. Voor nieuwe inwoners is het soms lastig om aansluiting te vinden, vooral in het begin, maar gelukkig wordt de aansluiting eigenlijk altijd wel gevonden.

Binnen de huisartsenpraktijk in Lemelerveld zijn twee jeugdconsulenten van de gemeente Dalfsen verbonden. Zij zijn daar regelmatig aanwezig en waar mogelijk pakken zij de vragen op waarbij er sprake is van jeugdproblematiek. Het voordeel van deze werkwijze is dat er een onafhankelijke schakel zit tussen het omvangrijke aanbod op het gebied van jeugdzorg en de analyse van het probleem. De ervaring van de huisartsen is, dat door de inzet van de jeugdconsulenten, het probleem van een cliënt beter in beeld is. Daardoor worden efficiënte en adequate oplossingen gevonden (voor zover zij hier beeld van hebben).

Dat je elkaar kent en de korte lijnen die hieruit ontstaan zijn volgens huisarts Wieb van der Veen de succesfactor in de samenwerking. “Huisartsen hebben te maken met beroepsgeheim, maar doordat je elkaar kent kun je wel advies vragen aan elkaar en op andere manieren samenwerken.”

De huisartsen zijn geen onderdeel van het Sociale Kern Team (SKT). Hiervan was wel sprake bij de oprichting van het SKT, maar de beschikbare tijd was doorslaggevend om hier geen zitting in te nemen. Wel is er zo nu en dan afstemming tussen de leden van het SKT en de huisartsen in Lemelerveld, waarbij ook wederom de strekking is dat als je elkaar kent, er samenwerking plaatsvindt.

WIEB VAN DER VEEN

Huisarts in Lemelerveld

De gemeente heeft sinds 2015 de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg. In de huisartsenpraktijk in Lemelerveld zijn twee jeugdconsulenten uit het Sociaal Kern Team (SKT) als verlengstuk van de gemeente werkzaam. Hierdoor is de gemeente dichtbij de inwoners, zijn de lijntjes kort en is de afstemming met de huisartsenpraktijk goed mogelijk. Verder hebben huisartsen vrij weinig te maken met de decentralisaties en de transformatie. Zij bieden in eerste instantie zorg aan de patiënten en waar nodig verwijzen ze door naar bijvoorbeeld de medewerkers van Samen Doen in Dalfsen.

MIRJAM HOIJTINK

Teamleider zwerfjongeren bij GGD IJsselland

Het team zwerfjongeren van de GGD is in 2004 opgericht. Er waren op dat moment 25 zwerfjongeren. In het begin moesten jongeren eerst 3 maanden dakloos zijn voordat ze geholpen konden worden. Er zijn veel risicojongeren die zorg mijden. Eén van de thema's is daarom ook vroeg signalering. Hierin moet samen opgetrokken worden. Onderdeel hiervan is het maken van een risico-inventarisatie over deze jongeren. Kijken naar huisvestingsmogelijkheden. De gemeente moet hier in meedenken want de centrumgemeente Zwolle stopt hier mee.

LAAT JONGEREN NIET LOS TOT ALLES OPGELOST IS

In 2016 waren er twee situaties met zwerfjongeren in Dalfsen. De woonplaats wordt gezien als de plaats waar de jongere op dat moment verblijft. Het is daardoor lastig na te gaan om hoeveel jongeren het daadwerkelijk gaat, omdat de maatschappelijke opvang in de centrumgemeente Zwolle zit. Mensen moeten zich melden voordat er zorg geboden kan worden, iedereen kan deze zorg melden. Een aanjager is nodig, de jongere kan dit ook zelf zijn. Mirjam is tevreden over het traject waar jongeren in komen. Zij worden 3 jaar gevolgd en waar nodig wordt ingesprongen. Er is geen uitstroom en vol blijft vol.

De jongeren zitten in de leeftijd 15 - 25 jaar. Ze hebben veelal te maken met psychische problemen, met nog niet onderkende psychische problemen of met een beperking. Er wordt toegewerkt naar reguliere zorg. Zo gaan medewerkers mee naar intakes en bekijken samen met de jongere woonruimtes. Er wordt gekeken

naar wat de jongere op langere termijn nodig heeft. De oplossing moet bijdragen aan (het welzijn van) de cliënt op alle leefgebieden.

Voor huisvesting is het inkomen belangrijk. De GGD roept op om een keuze te maken of de jongeren zich moeten richten op het behalen van een startkwalificatie of eerst het aflossen van schulden. Wat is belangrijker voor de lange termijn? Rode draad is jongeren niet los te laten tot alles opgelost is.

Er wordt samengewerkt met betrouwbare partijen. PGB zorg geeft meer risico en helaas zijn hier voorbeelden van dat het wel eens mis gaat. De gemeente die hier regiecontrole op heeft, zou helpend kunnen zijn. Toezicht op de kwaliteit van zorg blijft daarom een aandachtspunt. Het team zwerfjongeren is onafhankelijk. Zijn er zorgen om instanties die zorg leveren, dan wordt dit gemeld bij centrumgemeente Zwolle of de desbetreffende gemeente.

SLUIT AAN BIJ DE BELEVINGSWERELD VAN JONGEREN

Er is veel in beweging en er gebeurt veel rondom het jongerenwerk. Naast de accommodatie gebonden activiteiten (zoals in de jeugdhuizen) worden er in de kernen diverse activiteiten georganiseerd om in contact te komen met jongeren. Doel hierbij is om signalen van jongeren op te vangen en er daar (waar mogelijk) op in te springen. Daarnaast zijn de jongerenwerkers aanwezig op straat/in de kernen, waardoor ze laagdrempelig contact maken met jongeren.

Door onderdeel uit te maken van de Sociale Kern Teams (SKT) zijn er nu ook voor SMON kortere lijnen met organisaties betrokken bij jongeren met problemen die (extra) zorg nodig hebben. Hierdoor is sneller en beter zicht op problematiek en kan hier eerder en gericht aandacht aan worden besteed. Door de contacten die SMON met jongeren heeft, is vroeg signalering mogelijk en vindt dit ook plaats. Ouders worden zo snel mogelijk betrokken en door transparant te zijn, weten ouders en jongeren waar ze aan toe zijn. Ook na eventuele verwijzing blijft SMON bereikbaar voor de betreffende jongere(n).

Wensen van de SMON: meer vraaggericht werken, vroeg-signalering en nog betere afstemming. Dat kan geregeld worden door nog meer contacten te leggen met jongeren in de verschillende kernen en beter aansluiting te zoeken bij de belevingswereld van jongeren. Hierbij is het van belang buiten de geëigende paden en kaders te durven treden en nog meer samen te werken en af te stemmen met betrokken organisaties. De gemeente kan op zijn beurt vertrouwen geven en ruimte bieden om te experimenteren. Ambtenaren moeten niet alleen werken vanuit het gemeentehuis, maar ook vanuit de verschillende kernen, bijvoorbeeld in Kulturhusen. Zo wordt de drempel voor jongeren lager om contact op te nemen. Ook wordt de suggestie gedaan om ambtenaren flexibeler te laten werken. Door bijvoorbeeld 's avonds afspraken te kunnen maken met de betrokken ambtenaar wordt voorkomen dat een jongere moet verzuimen van school/stage/werk.

EMMELIE LUIKEN

Allround jongerenwerker bij SMON

Medewerkers van SMON zetten hun kennis en expertise in om de eigen kracht en het probleemoplossend vermogen van jongeren en hun sociale netwerk te versterken en maatschappelijke uitval te voorkomen. Het jongerenwerk van SMON is toegankelijk voor iedere jongere, houdt rekening met de cultuur en traditie waarin zij opgroeien. Ze zoekt altijd verbindingen met het primaire opvoedmilieu en de leefomgeving om het maatschappelijk succes van jongeren te vergroten. SMON heeft zich gespecialiseerd in de begeleiding, ondersteuning en toeleiding naar zorg van jongeren, ook voor jongeren vanaf 18 jaar.

HEB OOG VOOR DE MANTELZORGER

Christel vindt dat het best goed gaat. In het begin was het wat zoeken naar wat de gemeente wil, maar inmiddels hebben ze elkaar leren kennen en is er vertrouwen ontstaan. Bijvoorbeeld door het feit dat de wijkverpleegkundige zitting heeft in het Sociaal Kern Team (SKT) en doordat er goede contacten tussen de consulenten en de wijkverpleegkundigen zijn. Ook de samenwerking met de huisartsen wordt door Christel als erg prettig ervaren. Dit is van belang, omdat de huisarts een belangrijke schakel in de zorg is.

Uitdagingen die Christel in haar werk noemt zijn: oog hebben voor de mantelzorger, wie pakt de regierol op bij de betrokkenheid van meerdere zorgverleners, hoe wordt de privacy gewaarborgd en zijn de tarieven voor begeleiding reëel.

Daarnaast heeft ze ook nog wat tips voor de gemeente Dalfsen:

- De bereikbaarheid van de consulenten van de gemeente uitbreiden. De consulenten zijn nu alleen in de ochtend bereikbaar, terwijl Christel 's ochtends bij de mensen thuis is. Het zou dan prettig zijn als consulenten ook 's middags bereikbaar zijn.
- Heb meer vertrouwen in de zorgprofessional, waardoor de privacy van de cliënt gewaarborgd blijft. Een cliënt wil namelijk niet altijd dat alle gegevens gedeeld worden met gemeente. Een goede samenwerking tussen wijkverpleegkundige en consulent is hierbij van belang, zodat er een vertrouwensband ontstaat. Het zou helpen als consulenten gekoppeld worden aan een gebied, zodat je ook samenwerkt met steeds hetzelfde team.
- Creëer meer duidelijkheid in het beleid van indiceren (politiek probleem). De wijkverpleegkundige is vanuit Zorgverzekeringswet verantwoordelijk voor de indicatie, de gemeente voor de Wmo en dan is er nog de Wlz. Een Wlz-indicatie geeft minder mogelijkheden in vergelijking met indiceren via de zorgverzekering en Wmo. Verschillende werkvormen en verschillende wetten maakt het werk complex.

CHRISTEL VELDMAN

Wijkverpleegkundige bij Carinova

Als wijkverpleegkundige komt Christel bij mensen thuis. Ze levert lichamelijke zorg, zoals wassen en aankleden, wondzorg, injecties, katheterzorg, toedienen van medicatie via pompen, stomazorg en thuisdialyse. Tegelijkertijd heeft ze ook een signalerende taak gericht op behandeling en preventie, met als hoofddoel dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig thuis kunnen wonen. Denk hierbij aan valpreventie, voedingscreening, eenzaamheid en verwaarlozing, casemanagement dementie, mantelzorgondersteuning en oudermishandeling/huiselijk geweld.

LUISTEREN NAAR DE PROFESSIONALS

Aan het eind van iedere workshop is de vraag gesteld wat de professionals nodig vinden om hun werk nog beter te kunnen doen. Wat mag er van de gemeente Dalfsen worden verwacht?

“ GEEF ONS HET VERTROUWEN DAT WIJ EEN GOED RESULTAAT LEVEREN

Een terugkerende opmerking die in de workshops aan de orde kwam, is dat veel tijd en energie gaat zitten in activiteiten die niet direct te maken hebben met het welzijn van de cliënt. De professionals zijn veel tijd kwijt met administratie, met de afstemming met andere zorgverleners en met de gemeente. De gemeente wordt opgeroepen om te kijken naar mogelijkheden en niet (direct) naar budgetplafonds. Het te behalen resultaat staat voorop.

“ WERKEN VANUIT DE GEMEENTE ZELF VEREIST OOK MAATWERK

Er moet meer ruimte komen voor experimenteren en voor het leveren van maatwerk. Dat gaat niet alleen over het leveren van zorg op maat, maar ook om maatwerk als het gaat om werken vanuit de gemeente. Werk vanuit de kernen, werk op flexibele tijden en wees bereikbaar.

“ PRIVACY IS EEN BELANGRIJK AANDACHTSPUNT

Privacy vereist goede afwegingen. Van inwoners wordt vaak gevraagd om gevoelige gegevens in te vullen, omdat anders een beschikking kan vervallen en daarmee de hulp. Dat moet niet lichtvaardig worden doorgemaaid. Aan de andere kant kan privacy ook een knelpunt zijn. Als een cliënt niet vertelt of meerdere zorgverleners in beeld zijn, is samenwerking lastig. Vraag hiervoor aandacht bij cliënten.

“ EEN ZORGBEHOEFTE LOOPT NIET LANGS WETTELIJKE KADERS

Het was al één van de uitgangspunten bij de transitie, maar ook voor het vervolg is het belangrijk dat mensen niet tussen wal en schip vallen als gevolg van regelgeving. Denk bijvoorbeeld aan de strakke afbakening tussen de Wmo en de Wet langdurige zorg, of de 18-jaarsgrens in de geestelijke gezondheidszorg. Laat zorgvragers niet los totdat alles geregeld is.

BEKIJK DIGITALE EXTRA'S IN DIT MAGAZINE MET LAYAR

Dit magazine is voorzien van digitale extra's door middel van Layar. Anders gezegd: met Layar komt dit magazine tot leven.

Wat is Layar?

Layar is een app voor de smartphone. Deze app bevat verschillende lagen (layers) die de omgeving tot leven brengen. Dit magazine heeft ook zo'n laag. Met deze laag kunt u digitale extra's bekijken. Als u bijvoorbeeld pagina 6 scant, ziet u een korte film waarin Femmianne Bredewold aan het woord is.

Hoe vind ik de extra lagen in dit magazine?

- Download de Layar app met uw smartphone (verkrijgbaar in de App Store en in Google Play)
- Open de Layar app op uw smartphone
- Richt de camera op de pagina('s) met het Layar logo
- Tik op het scherm om de pagina te scannen
- Nu opent de digitale laag vanzelf

Veel plezier!

“ WERKEN VANUIT
DE GEMEENTE
ZELF VEREIST
OOK MAATWERK

